

skulde reguleres fra Indenrigsministeriets Side; men jeg troer ogsaa, saaledes som Forholdet nu er, at det, hvis man nedsetter Diæterne fra 3 til 2 Rbd., ikke vil bidrage lidet til at fremme Sagen. Jeg troer ogsaa, at denne Nedsettelse vil staae i god Harmonie med det, som allerede af Thinget er vedtaget i en anden Sag, nemlig Sagen om Høveriasløsningen.

Stampe: Jeg hører til de Medlemmer af Udvalget, der have troet, at man burde gaae ind paa det foreliggende Ændringsforslag i Genhold til hvad jeg tilforn har tilladt mig at udtale, at de høie Omkostninger ved Tiendecommissionerne i ligesaa høi Grad have standset Sagens Fremgang, som de to Punkter, der ere omhandlede i det foreliggende Lovforslag, og jeg formener ogsaa, at det dog ikke kan siges at være en gennemgribende Bearbejdelse af Tiendelovgivningen, fordi man i Lighed med, hvad der er vedtaget i andre Sager, f. Ex. Høverisagen, nedsetter Tiendecommissionairernes Diæter fra 3 til 2 Rbd., en Nedsettelse, hvorpaa disse Mænd vist ikke ville lægge meget stor Vægt, og som dog efter min Overbeviisning vil formindste Omkostningerne ikke ubetydeligt. Jeg skal derfor tillade mig at understøtte det af den ærede Landstingsmand stillede Ændringsforslag.

Thalbitzer: Jeg vil blot yttre, at jeg ogsaa vil tillade mig at understøtte det foreliggende Ændringsforslag. Jeg antager nemlig, at det vil fremme Sagen meget, da Omkostningerne vist ligesaa meget have været en Hindring for at begjære Tiendecommission nedsat, som de øvrige Ting, der ere omtalte i Lovforslaget. Den ærede Forslagsstiller yttrede, om jeg erindrer ret, ved Sagens forrige Behandling, at Tiendecommissionairerne ikke vilde finde sig forurettede ved, at Diæterne bleve nedsatte, da de vilde faae saa mange flere Forretninger. Men netop dette, at de ville faae saamange flere Forretninger, er det Æneste, som skulde gjøre mig noget betænkelig ved at gaae ind derpaa. Thi jeg frygter for, at det da vil blive temmelig byrdefuldt for dem. Men, da den høitærede Indenrigsminister har lovet, at der skal blive flere Tiendecommissionairer ansatte, hvilket jeg ogsaa haaber snarest muligt vil skee, da det tillige vil bevirke Omkostnin-

gernes Formindskelse, da Keiserne i saa Fald ville blive mindre, saa troer jeg dog ikke, der kan være Noget imod at gaae ind paa Forslaget, hvis ikke den høitærede Indenrigsminister skulde have saa meget derimod, at hele Loven af den Grund skulde blive forkastet; thi da vil jeg ikke stemme derfor, da jeg antager, at det er vigtigt, at Loven bliver fremmet, som jeg igaar erklærede, selv med de 2de Paragrapher alene.

Indenrigsministeren: Jeg kan paa ingen Maade have nogen saadan Indvending imod dette Forslag, da det staaer i Harmonie med hvad Thinget har antaget under Høveriasløsningens-Sagen. Jeg vil derfor kun bemærke, at Sagen dog stillede sig noget anderledes med Hensyn til Høveriasløsningen, hvor der tillige var tillagt særlig Godtgjørelse for de havte Udgifter, saa jeg maa nærmest henstille til Thinget selv, om det vil antage Forslaget, og navnlig, om Thinget mener, at det kan ansees for at være en nogenlunde billig Betaling. Jeg antager, at, naar der bliver flere Tiendecommissionairer, vil den vel kunne være tilstrækkelig. Jeg har altsaa paa ingen Maade noget særdeles Betydeligt at indvende imod Forslaget.

Orsted: Jeg har altid erkjendt Omkostningspunktet for at være et af de Punkter, der vare mindst heldigt behandlede i TiendeLovgivningen, og at de betydelige Omkostninger, som efter Omstændighederne kunne blive forbundne med Afløsningen, var een af de Hindringer, man maatte søge at afhjælpe. Det forekommer mig, at der kunde være en forøget Anledning til at nedsette Omkostningerne, da man nu indfører et nyt Princip, hvorefter en Tiendehyder, selv mod hans Villie, kan blive sat i den Nødvendighed at maatte gaae ind paa en Tiende-Afløsning. Men med alt dette har jeg dog endel Betænkelighed ved det foreslaaede Ændringsforslag, navnlig det, at de Diæter, som hidtil have været tillagte Tiendecommissionairerne, i sig selv vare moderate, og ikke større end de, der tilkomme Landvæsencommissairer og Landinspecteurer, og som tilkom dem, allerede førend Pengvæsenets Forstyrrelse, i danst Courant, altsaa i en Valuta, der var saameget bedre end den, hvori Tiendecommissionairerne have